

Publicerad 2008-02-20 23:00 av noshörningen

skrev för länge länge sen

Tryggheten och molnen

Världen förändras

Barnet skriker, dömer

Rättvisans hund

– droppar blod från deras käftar

allt känns fel, men någon har spikat fast mig

varför? Jag orkar inte öppna ögonen

allt känns så fel

ser in i mörkret

det är upplyst, men någon har stött en penna i ögat

vem? Jag frågar inte mer, så trött

alla skriker

jag gungar fram längs vägen

snart hemma (bakom knuten)

hunden jagar mig

jag kryper framåt och rosor växer

på mina knän, på mina händer

När jag blundar

Vaknar jag på en äng

Allt är så vackert

jag gungar till molnens dans

solens ljusa färg förmörknar alla tvivel

dess eld jagar bort alla tankar

Och jag ser en kvinna dansa

Hennes ögon är honung

Hennes anlete en sjö

Speglar den himmelska

Skönheten

Hon ser mig

Jag ser henne

Vi lägger oss i gräset

Tillsammans

Vi ser molnen stilla dansa sin vilda dans

Fåglarna mållöst sjunga för sina nästa

Och en talande tystnad sänktes över alltsammans när våra
hungriga blickar smekte varandra:

kärleken är galen.

En kolibri viskar att jag drömmer
och jag vaknar, skriker av smärtan
mitt hjärta längtar efter dig
Mina blodiga händer söker
Lyfter upp mitt ok
Och hör tassar sjunga bakom
Ängen är borta
Gräset är borta
Fåglarna är borta
Kvar finns bara kärleken

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren noshörningen med Poeter.se id #21582 innehar upphovsrätten